

Vanmiddag om 12.00 kwam ik met mijn man en kinderen in Roermond aan. We zijn dit keer met de auto gekomen maar meestal kom ik met de trein.

Een reis die ik al zo'n 33 jaar maak.

Sinds 19 juni verloopt die reis anders dan anders.

Net voor ik Roermond binnenrijd, als de skyline van Roermond voor mijn ogen verrijst, maakt mijn hart een sprongetje.

U kent dat vast wel, dat gevoel dat je hebt als je op een dierbare, je man of je kind staat te wachten, en je in de verte zijn silhouet herkent. Dat 'hupje'.

Lieve mensen, inwoners van Roermond, raadsleden, wethouders, oud- burgemeesters, collega's, familie en vrienden, hier sta ik dan vandaag als uw burgemeester!

Ik kan niet in woorden uitdrukken hoe blij, trots en vereerd ik ben. Maar ik vermoed dat jullie het wel aan me zullen zien.

De raad van Roermond droeg mij op 19 juni voor als burgemeester en dat was ook voor de raad een spannend moment.

De raad wist dat, gelet op de roerige geschiedenis van Roermond, alle ogen, van de minister, de gouverneur, de media, de inwoners, op Roermond gericht waren.

En ik wil vandaag niet met een boogje om het verleden van Roermond heen lopen.

De gebeurtenissen van de afgelopen 10 jaar hebben krassen gemaakt op de ziel van de stad en van alle mensen die hier direct of indirect persoonlijk bij betrokken waren.

Men wil het er in Roermond niet meer over hebben en zo ken ik ons Limburgers ook. Schwieg mer, zandj der euver.

Iedereen heeft zijn eigen manier om het verleden een plaats te geven. Daarin is wat mij betreft geen goed of fout.

Voor mij is de kennis van het verleden belangrijk om het heden te begrijpen en om van daar- uit samen de toekomst vorm te geven. Om vooruit te komen moet je het verleden achter je laten en nieuwe wegen inslaan.

Deze stad heeft al eerder laten zien dat zij zichzelf opnieuw kan uitvinden en ik heb er alle vertrouwen in dat dit nu weer gaat lukken.

Onder leiding van waarnemend burgemeester Onno Hoes is de afgelopen maanden een goede start gemaakt.

De raad en het college hebben hem hier vorige week bij zijn afscheid terecht voor bedankt. En ik wil dat hier graag herhalen.

Dank Onno, voor de ontspanning en rust die je in dit stadsbestuur en in de stad hebt gebracht.

Zelf ben ik ook meerdere malen nieuwe wegen ingeslagen.

Op mijn 18^e ging ik weg uit Limburg om in Tilburg algemene economie te studeren. Van Tilburg ging ik naar Haarlem en uiteindelijk naar Amsterdam om er te wonen en te werken.

Mijn honger om nieuwe dingen te leren, nieuwe mensen te leren kennen en nieuwe gewoonten te leren was groot.

Ik heb veel mooi werk mogen doen en veel geleerd.

Ik ben onderzoeker geweest, adviseur, ondernemer, directeur en commissaris.

Na 25 jaar in dienst van het openbaar bestuur te hebben gewerkt wilde ik zelf gaan meebesturen.

Naar mijn smaak was er in het openbaar bestuur te weinig aandacht voor de uitvoering van beleid en voor de voorbeeldfunctie van bestuurders.

Mijn ervaring in de Amsterdamse raad en de vele gesprekken die ik gevoerd heb, maakten mij duidelijk dat de rol van burgemeester het dichtst bij mij ligt: onafhankelijk, verbindend en boven de partijen.

Toen de vacature van burgemeester van Roermond voorbij kwam, vielen verleden, heden en toekomst voor mij samen. Om bestuurder te worden moest ik Limburg verlaten, om te kunnen besturen was het nodig er naar terug te keren.

Welke opgave ik in mijn ambtstermijn voor mij zie kan en wil ik nu nog niet beantwoorden. Daarvoor wil ik de stad opnieuw leren kennen. Door in gesprek te gaan met raad en college, de ambtelijke organisatie, de inwoners, de ondernemers, de maatschappelijke instellingen en de regiogemeenten. Na de spreekwoordelijke 100 dagen zal ik u daar mijn reflectie op geven.

Wat ik u vandaag wel wil meegeven is vanuit welke drie kernwaarden ik deze periode wil starten.

De eerste is vertrouwen. Vertrouwen is voor mij een groot goed. De reden dat ik hier sta is omdat mijn ouders mij toen ik jong was het vertrouwen hebben gegeven dat ik de juiste keuzes maak. En omdat uw raad mij het vertrouwen heeft gegeven om uw burgemeester te worden. Vertrouwen is een kostbaar maar ook een kwetsbaar goed. Ik wil dat vertrouwen koesteren en ik wil ook u, allen, vanuit vertrouwen tegemoet treden.

Vertrouwen betekent voor mij openstaan voor kritiek van anderen.

Vertrouwen is zeggen wat je doet en doen wat je zegt.

Ook als je iets niet kunt of wilt doen.

Vertrouwen is de basis om relaties aan te gaan en dingen voor elkaar te krijgen. Vertrouwen is de basis voor een gelukkige en welvarende stad.

Mijn tweede kernwaarde is verbinding.

Ik wil Roermondensen met elkaar en met de stad verbinden.

Jong en oud, geboren en getogen Roermondensen en nieuwkomers.

Als burgemeester heb ik door mijn onafhankelijkheid een unieke positie. Ik kan met iedereen in gesprek en iedereen kan mij aanspreken.

Vanuit verbinding ontstaan nieuwe ideeën en de nodige samenwerking om de uitdagingen die er zijn en nog op ons afkomen tegemoet te treden.

Dat geldt ook voor de verbinding en samenwerking in de regio Noord- en Midden-Limburg. Antoine Scholten benoemde het belang van deze samenwerking net al in zijn toespraak.

Ik wil mijn bijdrage leveren om de regionale samenwerking te versterken en uit te bouwen zodat we de kennis en kracht van elkaar ten volle benutten.

Und zu unseren Freunden in der Euregio möchte Ich sagen: Ich freue mich auf die Zusammenarbeit mit den deutschen Gemeinden, der Euregio Rhein-Maas-Nord und unseren Partnerstädten.

Unsere gemeinsame Aufgabe ist es, in Verbindung zu bleiben und zusammenzuarbeiten.

Das ist und bleibt wichtig, vor allem für das Wohlbefinden unserer Einwohner.

De derde kernwaarde is waardigheid. Het ambt van burgemeester vereist wat mij betreft dat je het waardig invult. Dat je anderen respectvol tegemoet treedt.

Zodat het ambt zelf en het openbaar bestuur dat het representeert ook gerespecteerd worden.

Niet om de persoon Yolanda, want ik ben slechts een passant die tijdelijk de ambtsketen mag dragen, maar vanwege dat wat het ambt symboliseert.

Een respectvol en gerespecteerd openbaar bestuur is van vitaal belang voor onze stad. Door het goede voorbeeld te geven kunnen we samen bevorderen dat de leraar, de agent, de brandweerman, de verpleger, de ambtenaar ook met respect worden behandeld.

Bestuurscultuur is inmiddels een beladen begrip geworden. Een lastig en ook risicovol onderwerp dus om als nieuwe burgemeester op de agenda te zetten. En ik heb heel even getwijfeld. Net als over deze jurk vanochtend. Was het jullie al opgevallen? Maar het was mijn keus, het is mijn keus en het blijft mijn keus. Dus ik doe het toch.

Niet omdat ik weet hoe het moet en ik het morgen helemaal anders ga doen.

Wel omdat ik mij een waardig en weerbaar openbaar bestuur ten doel stel

En van u vraag om mij te helpen dat doel te bereiken.

Burgemeester worden betekent ook Amsterdam verlaten. Ga ik Amsterdam nu helemaal loslaten?

Dat kan ik niet want Amsterdam is een deel van mij geworden.

Ik ben onze hoofdstad dankbaar voor alles wat zij mij geleerd heeft.

En ik zal er zeker nog af en toe naar teruggaan.

Maar Roermond heeft mij in de korte tijd dat ik er ben al laten zien dat ik hier veel zaken die ik zo waardeer aan de grote stad kan terugvinden: muziek en theater, de verscheidenheid aan mensen, goede restaurants, gezellige terrasjes, de 'buzz' die hoort bij een stad wiens schaduw groter is dan haar feitelijke omvang doet vermoeden

Lieve mensen ik ga afronden.

Dank dat u hier vandaag bijeen gekomen bent om dit moment met mij te beleven.

Dank aan de sprekers voor de mooie woorden: de gouverneur, de plaatsvervangend voorzitter van de raad, de loco-burgemeester, de burgemeester van Roerdalen, de voorzitter van de Veiligheidsregio Limburg Noord, der Oberbürgermeister von Mönchengladbach en Willeke Simons voor haar muzikale bijdrage.

Dank aan de mensen die mij geholpen hebben in de voorbereiding op het ambt.

Dank aan iedereen die deze dag zo mooi verzorgd heeft.

Oen soeloedoe kordial par toer esnan di korsou koe ta sigjendo nos awor aki.

En tenslotte dank aan mijn kinderen en mijn man dat zij mij steunen in deze nieuwe stap en mij de ruimte geven om dit ambt ten volle te omarmen.

Veer goan d'r eine sjoone tied van make! oet Leefde Veur De Sjtad

(APPLAUS)

Dames en heren, we zijn nu bijna aan het einde gekomen van deze bijzondere raadsvergadering. I

Voordat ik afsluit geef ik graag eerst nog even het woord aan de griffier voor een huishoudelijke mededeling.

Het woord is aan de griffier.

De griffier:

Zo meteen, na het sluiten van de vergadering, zullen burgemeester Hoogtanders en haar echtgenoot zich via de Burgerzaal naar de Statenzaal -op de begane grond- begeven.

Daar vindt de receptie plaats.

Ik vraag burgemeester Hoogtanders en haar echtgenoot voorop te gaan, gevolgd door hun kinderen en de overige aanwezigen uit de raadszaal.

Daarna volgen de mensen die op de publieke tribune zitten. Zij komen naar beneden en sluiten aan bij de mensen uit de raadszaal.

Tenslotte de genodigden die nu in de Burgerzaal, hier naast de raadszaal, zitten.

U krijgt aanwijzingen van onze medewerkers. Ik verzoek u die aanwijzingen te volgen.

Ik vraag uw begrip voor het feit dat het erg druk is en doe daarom een beroep op uw geduld.

Zo meteen staat u in de rij voor de receptie. Als u aan de beurt bent, denkt u dan alstublieft aan de mensen die achter u staan. Hou het kort en loop na de kennismaking met burgemeester Hoogtanders door de tuinzaal waar de hapjes en drankjes klaarstaan.

Hartelijk dank voor uw medewerking!

Burgemeester Hoogtanders:

De vergadering is gesloten!